

เพราทางขึ้นไปบันลื่นมาก แต่ถ้าไดร์กิตามขึ้นไปได้ และไปวนปราสาทนั้นสานรอบก็จะช่วยเจ้าหนูให้พ้นจากค่าสาปและจะได้แต่งงานกับเจ้าหญิงด้วย มีชายหนุ่มเป็นจำนวนมากได้พยายามปีนเข้าขึ้นไปแต่ก็ต้องลื้นตกลงมาตายอยู่ๆ แบบเชิงเข้าทั้งลื้น

เมื่อเรื่องราวอันประหลาดและน่ากลัวนี้มาเข้าหูพี่น้องทั้งสาม พวกเขาก็อยากรจะลองดูว่าจะโชคดีปีนขึ้นเขาและช่วยเจ้าหนูได้หรือไม่ บุสตอฟาระยานาต่างก็ซ้อมม้าหนุ่มแข็งแรงคนละตัว และทำเกือกม้าแบบพิเศษมีตะปูขันออกมากอุชั่นพินไนให้ลื้นส่วนอีスマ่าแอลก็ออกໄไปเห่ม่อนกันพร้อมด้วย "โจร" ลูกม้าของเข้า เข้าทั้งสามก็ออกเดินทางเพื่อเสียงโชคต่อไป

ไม่นานนักเขาก็มาถึงเชิงภูเขาแก้ว พี่ชายคนโตเป็นผู้ล่องก่อน แต่ม้าของเขากลืนตกลงมาที่เชิงเขา ยามาก็ซื้ม้าของเข้าขึ้นไปบ้าง แต่ม้าของเขากลืนตกลงมาจากหน้าผาอันสูงชัน คราวนี้เป็นคราวของอีスマ่าแอลบ้าง เข้าขึ้นที่ "โจร" แล้วก็ออกเดินทาง เสียงฝ่าเท้าม้าตั้งกุ๊ก กับ ๆ "โจร" ไม่ยอมหยุดยั้งคงเดินต่อไปจนถึงยอดเขาและกุ๊ก กับ ๆ ต่อไปวนปราสาทจนครบสามรอบ "โจร" คล่องมากดูราวกับว่ามันเคยเดินมาก่อนสักร้อยครั้งก็ไม่ปาน แล้ว "โจร" ก็หยุดตรงหน้าประตูปราสาท ประตูเปิดออกมีเจ้าหญิงสวยพร้อมองค์หนึ่งเดินเข้ามาหาเข้า เจ้าหญิงแต่งองค์ด้วยไข่หินและประดับด้วยทอง เจ้าหญิงต้อนรับอีスマ่าแอลที่ชี้ช่วยว่าให้พ้นจากค่าสาปอย่างอนุญาต อีスマ่าแอลได้ถอดจากหลังม้าตรึงเข้าไปกอดเจ้าหญิง

เจ้าหญิงเดินไปที่ลูกม้า ยกมือขึ้นลูบตัวแล้วพูดว่า "โอ ! เจ้าตัวดี ทำไมถึงหนีจากฉันไปเลือย ไม่ใช่เชือดันก็เหลือไม่ใช่โอกาสที่จะใช้เวลาชั่วโมงเดียวกองอิสรภาพของฉันลงไปเท่าไหร่ข้างล่าง คราวนี้เชือดายหนีเราไปอีกนะ"

อีスマ่าแอลจึงได้รู้ว่าเจ้า "โจร" ของเขานั้นเป็นม้าไวเศษและเป็นของเจ้าหญิง เขาจึงภาคภูมิในตัวเองและมีความสุขกับเจ้าจะได้เจ้าหญิงและม้าพร้อม ๆ กัน

หลังจากที่ชัยทั้งสองของเข้าฟันขึ้นมา พวกเขาก็ไม่เห็นน้องชายของเข้าอีกเลย เพราจะอีスマ่าแอลได้ขึ้นไปอยู่บนปราสาทอย่างไม่ต้องกังวลกับเรื่องของโลกภายนอกอีกต่อไปแล้ว เขายังคงความสุขอยู่กับเจ้าหญิงในปราสาทวิเศษบนยอดภูเขาแก้วนั้น

เรื่อง หมายปักกับลูกแพะทั้ง 4 จัง

การจัดสิ่งช่วยเหลือความคิดรวบยอด
ของเนื้อเรื่องด้วยเรื่องย่อ

คำชี้แจง

1. เมื่อนักเรียนได้รับเนื้อเรื่องไปแล้ว นักเรียนอ่านเพียงอ่านให้นักเรียนหรือฟังคำสั่งจากครุ
2. ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจหากไม่เข้าใจ โปรดยกมือถือทันที
3. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องย่อ ก่อนแล้วค่อยอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนด
4. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วพยายามทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
5. ใช้เวลาในการอ่าน 25 นาที
6. หากนักเรียนอ่านจบก่อนเวลาที่กำหนด ให้นักเรียนอ่านบททวนจนกว่าจะหมดเวลา
7. หากครุน้อยกว่า "หมดเวลา" ให้นักเรียนล่งเนื้อเรื่องที่อ่านทันที

เรื่องย่อ

ແພະຕ້າຫນີ້ມີລູກເຈັດຕົວ ວັນທີນີ້ມັນໄດ້ເຮືອກລູກທີ່ເຈັດມາເຕືອນ
ໃຫ້ຮະວັງໝາປ່າກໍ່ຂອບກິນລູກແພະ ຕ່ອມາໝາປ່າມາຫລອກລູກແພະໃຫ້ເປີດປະຕູ
ນ້ານຈຸນສ່າງເຮົາ ແລ້ວຈັບກິນເປັນອາຫາຣ ແມ່ແພະອອກຕິດຕາມພບໝາປ່າກໍາລັງນອນ
ຈິງຜ່າກ້ອງແລ້ວໃສ່ກ້ອນທີ່ເຊົາໄປແທນ ເນື່ອໝາປ່າສິ້ນທີ່ມັນຮູ້ສຶກຮ່າຍໜ້າຈິງ
ເດີນໄປກໍ່ນີ້ ກ້ອນທີ່ນີ້ໃກ້ທີ່ໝາປ່າເດີນໄມ່ສະດວກ ມັນເດີນພລາດທ່າດກລົງ
ໄປໃນນິ້ນ

หมาป่ากับลูกแพะทึ่ง เจ้าตัว

ครั้งหนึ่งมีแพะตัวหนึ่ง มีลูกอ่อนๆ เจิดตัว แม่แพะรักลูกของมันตัวมาก เช่นเดียวกับแม่ทุกคนที่รักลูก วันหนึ่ง แม่แพะต้องการจะเข้าไปหาอาหาร มันจึงเรียกลูกทึ่งเจิดเข้ามาแล้วพูดว่า “ลูกรักแม่จะเข้าไปในป่านะจ๊ะ อุยู่กันดี ๆ ระหว่างนี้อย่าห่วงตัว อย่าปล่อยให้หมาป่าเข้ามา ถ้ามันหลุดเข้ามาได้ละก็มันจะจับลูกกินหมดไม่มีเหลือที่เดียว หมาป่ามันชอบปลอมตัวเทียบหลอกจับเด็กกิน แต่เราถ้าพูดจะสิงເກຫລັກໝະຂອງມันได้ดี หมาป่ามีเสียงแบบแห้ง และมีเท้าสีดำๆ จาไววนะจ๊ะ”

ลูกแพะทึ่งเจิดก็ตอบว่า “แม่ที่รัก ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก พວກเราจะระมัดระวังอย่างดี” แม่แพะได้ยินเช่นนั้นก็สบายใจร้อง แมะ แมะ แล้วก็เดินออกไป

ต่อจากนั้นไม่ช้าไม่นาน ก็มีเสียงเคาะประตูหน้าบ้าน พร้อมกับเสียงพูดว่า “เปิดประตูหน่อย ลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย” แต่ลูกแพะจำได้ว่าเป็นเสียงของหมาป่า เพราะเสียงที่พูดหัวและแบบแห้ง

“เราไม่เปิดประตูหรอก” ลูกแพะร้องตอบ “เรารู้ว่าเธอไม่ใช่แม่ของพວกเรา แม่ของเรามีเสียงใส อ่อนโยนน่าฟัง แต่เสียงของเธอแบบหัวเชือเป็นหมาป่าแน่ ๆ ” หมาป่าจึงเดินไปหาคนขายของ ไปซื้อชอล์กแท่งใหญ่มาล้วกกินชอล์กแท่งนั้นเข้าไปเพื่อให้เสียงใสขึ้น ครั้นแล้วมันก็กลับไปที่บ้านของแพะอีกด้วยครั้งหนึ่งไปเคาะประตูและร้องว่า “เปิดประตูหน่อยลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย”

แต่เนื่องจากหมาป่าขึ้นยกขาขึ้นไปเคาะอยู่ที่หน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นจ้าเท้าของมันด้วย ลูกแพะจึงตอบว่า “เราจะไม่เปิดประตูให้หรอก แม่ของเรารู้ว่าไม่ดีอย่างนี้ เธอเป็นหมาป่าแน่ ๆ ”

หมาป่าจึงวิ่งไปร้านขายชนมปัง มันพูดกับคนทำชนมปังว่า “ฉันเดินชนถ่านทำให้เท้าด้วยหมัด ช่วยเอาแป้งปังโรกที่หันด้วยเลือด” คนทำชนมปังก็เอ้าแป้งที่กำลังผสมอยู่ทากให้ที่เท้า แล้วหมาป่าก็วิ่งไปหาคนสีขาวอีกและพูดว่า “ช่วยเอาแป้งโรกที่เท้าให้หน่อย”

คนสีขาวคิดใจว่า หมาป่าคงมีแผนการซื้อร้ายอะไรสักอย่างเป็นแน่ จึงปฏิเสธหมาป่าจังพูดว่า “ถ้าเธอไม่ทำ ฉันก็จะกินเธอเดือนนี้นะ” คนสีขาวกล้า จึงยอมเอาแป้งโรกที่เท้าจนเท้าของหมาป่ากลایเป็นสีขาว

แล้วมาป่าตัวร้ายก็เดินกลับไปที่บ้านของลูกแพะอีกเป็นครั้งที่สาม มีบันเดาะประตุพลาส์ร้องว่า "เปิดประตูหน่อย แม่ที่รักของลูกกลับมาน้ำบ้านแล้ว มีของจากในป่านาฝ่ากลูก ๆ ทุกคน"

ลูกแพะร้องว่า "ไหน ยกเท้าขึ้นมาให้ดูหน่อยเช่น เราจะได้รู้ว่าเชօเป็นแนวของพวกราชริบ ฯ หรือเปล่า" หมาป่าจึงยกขาขึ้นเกะกะขอนหน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นเท้า

สืขาว ลูกแพะก็เชื่อว่าหมาป่าพูดความจริงจังเปิดประตูให้ แต่ว่า ผู้ที่เดินเข้ามาคือหมาป่า

ลูกแพะตกใจพา กันวิ่งหนีหาที่ซ่อนตัวจากหมาป่าตัวที่หนึ่งวิ่งไปซ่อนใต้ต้นต้าวที่สองวิ่งไปซุกใต้เตียง ตัวที่สามไปปอยู่ในเตาผิง ตัวที่สี่วิ่งไปปอยู่ในครัว ตัวที่ห้าวิ่งเข้าไปปอยู่ในตู้ ตัวที่หกไปซ่อนอยู่ใต้อ่างล้างหน้า ตัวที่เจ็ดเข้าไปปอยู่ในตู้นาฝึกกีฬาที่แขวนอยู่ที่ซ้างฝา แต่หมาป่าก็ต้นพบจนได้และจับกินทีละตัว ฯ ยกเว้นตัวเล็กที่สุดที่เข้าไปปอยู่ในตู้นาฝึกกีฬาซึ่งหมาป่าหาไม่เจอ เมื่อหมาปากินอิ่มแล้วมันก็ออกไปนอนบนพื้นหลังสีเขียวใต้ต้นไม้ที่ทุ่งนาซ้างนอก แล้วก็หลับไป

หลังจากนั้นไม่นานนัก แม่แพะก็กลับมาบ้าน "ตายแล้ว นี่น้อไรกัน ประตูบ้านเปิดเข้ากันอยู่ ตี๊ะ เก้าอี้ ม้านั่ง ลิมระ เนรานาด อ่างล้างหน้าก็แตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย หมอน ผ้าคลุมเตียงถูกดึงออกมากกระซุยกระจาด" แม่แพะเดินหาลูก ฯ แต่ก็ไม่พบลูกตัว แม่แพะร้องเรียกชื่อลูกทีละตัว ฯ แต่ก็ไม่มีเสียงตอบ

ในที่สุด เมื่อแม่แพะเดินมาถึงตรงที่ลูกคนสุดท้องซ่อนอยู่ แม่แพะก็ได้ยินเสียงพูดด้วย ฯ ว่า "แม่ที่รัก ลูกซ่อนอยู่ในตู้นาฝึกจะฉะ" แม่แพะจึงช่วยเอาลูกออกจากลูกแพะเล่าให้แม่ฟังว่าหมาป่าเข้ามาจับฟี ฯ กินหมดแล้ว

ในที่สุด ตัวยความเหลร้าโศก แม่แพะก็เดินออกไปซ้างนอก ลูกแพะวิงตามออกไปด้วย เมื่อเดินมาถึงทุ่งนา ก็งส่องกีเน็ตหมาป่าอนาคตเสียงดังสนั่นอยู่ใต้ต้นไม้ แม่แพะจึงเดินเข้าไปพิจารณาดูรอบ ๆ ตัวหมาป่าไวกล ฯ ทุกด้าน

แม่แพะเห็นว่าท้องที่ป่องแบบจะปริของหมาป่านี้แคสื่อน้ำเทาขึ้น ๆ ลง ๆ มือไซร์กระดูกกระดิกรอยซึ้งใน แม่แพะคิดในใจว่า "นี่หมายความว่าลูก ๆ ของฉันที่หมาป่า เช่นเคยเข้าไปแทนบัวเรียนยังมีชีวิตอยู่อย่างนั้นหรือ" แม่แพะจึงให้ลูกแพะวิ่งไปเอากรรไกรเข้มและด้าวยกมัน เมื่อได้มาแล้วแม่แพะก็จัดแจงผ่าท้องหมาป่า แม่แพะผ่าไปได้ยังไม่กันไรก็มีหัวของลูกแพะผลลัพธ์ออกมานะ พอดีต่อไป ลูกแพะก็กระโดดออกจากที่นอนตัว ๆ จนครบหมดทั้งหกตัว ทุกตัวยังมีชีวิตอยู่ ไม่ได้รับบาดเจ็บเลย เพราหมาป่าจะกละกลืนเข้าไปทั้งตัวโดยไม่ได้เคี้ยว แม่แพะและลูกแพะต่างศรีษะ มีความสุขลูกแพะกระโดดไปprob ฯ แม่อย่างดื้อกตื้อใจ

แม่แพะพูดว่า "ลูก ๆ รับไปหาก้อนหินมาให้แม่เร็ว แม่จะเอามาใส่ในท้องของเจ้าหมาป่าตัวร้ายขณะที่มันชักนอนหลับอยู่นี่" ลูกแพะจึงวิ่งไปเก็บก้อนหินมาใส่ในท้องหมาป่า ใช้มากที่สุดเท่าที่จะใช้ได้ เสร็จแล้วแม่แพะก็จัดการเย็บท้องหมาป่าปิดเข้ามาเหมือนเดิมอย่างรวดเร็วโดยไม่ให้หมาปารู้สึกตัว ปรากฏว่าหมาป่านอนหลับไม่กระดูกกระดิกรเลย

เมื่อหมาปานอนอิ่มแล้ว มันก็ลุกขึ้น แต่เนื่องจากก้อนหินในท้องทำให้กระหายน้ำมากหมาป่าจึงเดินไปที่บ่อหน้าเพื่อคืนน้ำ แต่พอมันออกอาดีนก็อุบัติขึ้นมาทันทีที่ลูกแพะที่ปักหินไว้ในท้องก็หลังไปมากระแทกกันส่งเสียงดังถูก ๆ ก็อก ๆ หมาป่าจึงร้องว่า "เสียงอะไรดังถูกกูก็อก ก็อก อีกอีก ๆอยู่ในท้อง ตราดีคือว่าเป็นลูกแพะหากตัวแต่ไจอนจังกลากเป็นอะไรแม้ง ฯ บับรือย"

ท่อนหมาปานำมาทิ้งบ่อหน้า ขณะที่หมาป่าก้มตัวลงไว้เพื่อจะดื่มน้ำนั้น ก้อนหินในท้อง

เกลี้ยงเข้าไปในท้อง เดินไม่สิดวอก หมาป่าเสียหลักตกลงไว้ในบ่อและจมน้ำตายไปอย่างอนาคต

เมื่อลูกแพะหงับเจ็ดเห็นเข้าก็ร้องมาดู แล้วร้องว่า "หมาป่าตายแล้ว หมาป่าตายแล้ว" แล้วก็กระโดดโผล่เต้นไว้prob ฯ บ่อหน้ากับแม่แพะอย่างมีความสุข

**การจัดสิ่งช่วยเหลือความคิดรวบยอด
ด้วยคำถ้ามหักระหว่างเรื่อง**

คำชี้แจง

1. เมื่อนักเรียนได้รับเนื้อเรื่องไปแล้ว นักเรียนอย่าเพิ่งอ่านให้นักเรียนฟังคำสั่งจากครู
2. ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจหากไม่เข้าใจ โปรดยกมือถามทันที
3. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมทั้งตอบคำถามที่แทรกกระหว่างเรื่องพร้อมทั้งตอบคำถามเหล่านี้ในใจด้วย
4. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วพยายามท้าความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง
5. ใช้เวลาในการอ่าน ๒๕ นาที
6. หากนักเรียนอ่านจนก่อข้อสงสัยให้นักเรียนอ่านทบทวนจนกว่าจะหมดเวลา
7. หากครูบอกว่า "หมดเวลา" ให้นักเรียนล่งเนื้อเรื่องที่อ่านทันที

หมายเหตุ: บัญชีรายรับ-จ่ายทั้งหมดจะต้องเป็นบัญชีเดียวกัน

ครั้งหนึ่งมีแม่แพตัวหนึ่ง มีลูกอยู่เจ็ดตัว แม่แพตัวรักลูกของมันมาก เช่นเดียวกับแม่ทุกคนที่รักลูก วันนั้น แม่แพต้องการจะเข้าไปหาอาหาร มันจึงเรียกลูกทั้งเจ็ดเข้ามาแล้วพูดว่า “ลูกรักแม่จะเข้าไปในป่านะจ๊ะ อยู่กันดี ๆ ระหว่างเนื้อระวังตัว อาย่าปล่อยให้หมาป่าเข้ามา ถ้ามันหลุดเข้ามาได้ล่ะก็มันจะจับลูกกินหมดไม่มีเหลือก็ได้เชียว หมาป่ามันชอบปลอมตัว เที่ยวหลอกจับเด็กกิน แต่เราเก็บพ่อจะสังเกตลักษณะของมันได้ดี หมาป่ามีเสียงແบบแห้ง และมีเท้าสีตัวดำไว้นะจ๊ะ”

ลูกแพะทั้งเจ๊ก็ตอบว่า “แม่ที่รัก ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก พากเราจะระมัดระวัง
อย่างตี” แม่แพะได้ยินเช่นนั้นก็สบายใจร้อง แมะ แมะ แล้วก็เดินออกไบ

ต่อจากนั้นไม่ซ้ำไม่นาน ก็มีเสียงเคาะประตูหน้าบ้าน พร้อมกับเสียงพูดว่า "เปิดประตูหน่อย ลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว นี้ช่องนาฬิกากรุกกรุดังด้วย" แต่ลูกแพะจำได้ว่าเป็นเสียงของหมาป่า เพราะเสียงที่พูดหัวเราะแบบแห้ง

"เราไม่เปิดประตูห้อง" สูกแพะร้องตอบ "เรารู้ว่าเชอไม่ใช่แม่ของพากเรา
แม่ของเรานี่เสียงใส่ อ่อนโยนน่าฟัง แต่เสียงของเชอแหมหัวเชอเป็นหมาป่าแน่ ๆ "
หมาป่าจึงเดินไปหาคนนายของ ไบชื่อชอร์กแท่งใหญ่มาแล้วก็กินชอร์กแท่งนั้นเข้าไป
เพื่อให้เสียงใส่ขึ้น ครั้นแล้วมันเก็บลับไว้ที่บ้านของแพะอีกด้วยหนึ่งไปเคาะประตูและร้อง
ว่า "เปิดประตูหน่อยสักหน่อย" ก็รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย"

1. หมายความว่ามีลักษณะอย่างไร
  2. ปากินชอร์กเข้าไปเพื่อเหตุผลใด

แต่เนื่องจากหมาป่าขยันยกขาขึ้นไปเกาะอยู่ที่หน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นว่าเท้าของมันคำ ลูกแพะจึงตอบว่า "เราจะไม่เปิดประตูให้หนรอก แม่ของเรางานไม่ดีอย่างนี้เชอเป็นหมาป่าแน่ ๆ "

คนสืบ้าวติดใจว่า หมาป่าคงมีแผนการซึ่งร้ายจะไรสักอย่างเป็นแน่ จึงปฎิเสธ
หมาป่าจิงพูดว่า "ถ้าเชื่อไม่ท่า ฉันก็จะกินเธอเต็ยหนึ่ง" คนสืบ้าวกลัว จึงยอมเอาแบง
รายให้ที่เท้าตนเท้าของหมาป่ากล้ายเป็นสืบ้า

แล้วหมายปานตัวร้ายก็เดินกลับไปที่บ้านของลูกแพะอีกเป็นครั้งที่สาม มัน
เคาะประตูพลากร้องว่า "เปิดประตูหน่อย แม่ที่รักของลูกกลับมาบ้านแล้ว นี้ของจาก
ในป่ามาฝากลูก ๆ ก็คุณ"

ลูกแพะร้องว่า "ไหน ยกเท้าขึ้นมาให้ดูหน่อยชิ เราจะได้รู้ว่าเชือเป็นแนว
ของพากเราจริง ๆ หรือเปล่า" หมาป่าจึงยกขาขึ้นเกะกะที่ขอบหน้าต่าง เนื่องจากแพะเห็น
เท้าสีขาว ลูกแพะก็เชื่อว่าหมาป่าพูดความจริงจังเปิดประตูให้ แต่ว่า ผู้ที่เดินเข้ามาคือ
หมาป่า

ลูกแพะตกใจพากันวิ่งหนีหาที่ซ่อนตัวจากหมาป่า ตัวที่หนึ่งวิ่งไปซ่อนใต้เตียง ตัวที่สองวิ่งไปซุกใต้เตียง ตัวที่สามไปอยู่ในเตาผิง ตัวที่สี่วิ่งไปอยู่ในครัว ตัวที่ห้าวิ่งเข้าไปอยู่ในตู้ ตัวที่หกไปซ่อนอยู่ใต้อ่างล้างหน้า ตัวที่เจ็ดเข้าไปอยู่ในตู้นาฬิกาที่แขวนอยู่ที่ข้างฝา แต่หมาป่าก็ต้นพบจนได้และจับกินทั้งตัว ๆ ยกเว้นตัวเล็กที่สุดที่เข้าไปอยู่ในตู้นาฬิกาซึ่งหมาป่าหาไม่เจอ เมื่อหมาป่ากินอิ่มแล้วมันก็ออกไปนอนบนพื้นหญ้าสีเขียวใต้ต้นไม้ที่กำเนิดข้างนอก แล้วก็หลับไป

- เมื่อหน้าป่ามาเดาะประทุครั้งที่สอง ลูกแพะรู้ได้อย่างไรว่าไม่ใช่แม่ของพวงตอน
  - เกิดอะไรขึ้นกับลูกแพะทึ้งเจ็ดตัว เมื่อหน้าป่าเข้ามาในบ้านได้

หลังจากนั้นไม่นานนัก แม่แพะก็กลับมาบ้าน "ตายแล้ว นี่จะไร้รักัน ประเทศไทยเปิดอ้าทึ่งอยู่ ตี๊ะ เก้าอี้ ม้านั่ง ล้มระเนระนาด อ่างล้างหน้าก็แตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย หมอน พ้าคลุมเตียงถูกตีหักหักกระซุกกระ札ก" แม่แพะเดินหาลูก ๆ แต่ก็ไม่พบสักตัว แม่แพะร้องเรียกชื่อลูกที่ล่องตัว ๆ แต่ก็ไม่มีเสียงตอบ

ในที่สุด เมื่อแม่แพะเดินมาถึงตรงที่ลูกคนสุดท้องซ่อนอยู่ แม่แพะก็ได้ยินเสียงพูดค่อย ๆ ว่า "แม่ที่รัก ลูกซ่อนอยู่ในตุ๊นานี้ก้าว" แม่แพะจึงช่วยเอาลูกออกจากมาลูกแพะเล่าให้แม่ฟังว่า "มาป่าเข้ามานั่งพี่ ๆ กินหมัดแล้ว"

ในที่สุด ด้วยความศร้าวโศก แม่แพะก็เดินออกไปข้างนอก ลูกแพะวิ่งตามออกไปด้วย เมื่อเดินมาถึงทุ่งนา ทั้งสองก็เห็นหมาป่าบนอุโมงค์เสียงดังสนั่นอยู่ใต้ดินไม่ แม่แพะจึงเดินเข้าไปพิจารณาดูรอบ ๆ ตัวหมาป่าใกล้ ๆ ทุกด้านแม่แพะเห็นว่าห้องที่ปองแทบจะปูร่องหมาป่านั้นเคลื่อนไหวขึ้น ๆ ลง ๆ มีอะไรกระดูกกระดิกอยู่ข้างใน แม่แพะคิดในใจว่า "นี่หมายความว่าลูก ๆ ของฉันที่หมาป่าเขามือบเข้าไปแน่นข้าวเย็นขังมีชีวิตอยู่อย่างนั้นหรือ" แม่แพะจึงให้ลูกแพะวิ่งไปเอกสารไว้การเชื้อมและด้วยกีบบ้าน เมื่อได้มาแล้วแม่แพะก็จัดแจงผ่าห้องหมาป่า แม่แพะผ่าไปได้ชั้งไม่ทันไรก็มีหัวของลูกแพะผลลูกแพะ พอกผ่าต่อไป ลูกแพะก็กระโดดออกมาก็ลืมเหลือ เข้าไปทั้งตัวโดยไม่ได้ เคยว่า แม่แพะและลูกแพะต่างดีใจ มีความสุข ลูกแพะกระโดดไปรอบ ๆ แม่ขอร้องดีใจ

5. แม่แพะรู้ได้อย่างไรว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นที่บ้าน

6. เหตุใดลูกแพะตัวที่เจ็ดจึงไม่ถูกหมาป่าจับกินเป็นอาหาร

แม่แพะพูดว่า "ลูก ๆ รับไปหาก้อนหินมาให้แม่เร็ว แม่จะเอามาใช้ในห้องของเจ้าหมาป่าตัวร้ายจะที่มีนัยยะที่ลับอยู่นี่" ลูกแพะจึงวิ่งไปเก็บก้อนหิน

มาใส่ในท้องหมาป่า ใจมากที่สุดเท่าที่จะใจได้ เสร็จแล้วแม่แพะกี้จัดการเรียบห้องหมาป่าปิดเข้าเหมือนเดิมอย่างรวดเร็วโดยไม่ให้หมาป่ารู้สึกตัว ปรากฏว่าหมาป่านอนหลับไม่กระดุกกระดิกเลย

เมื่อหมาป่านอนอิ่มแล้ว มันก็ลุกขึ้น แต่เนื่องจากก้อนหินในท้องทำให้กระหนายน้ำมากหมาป่าจึงเดินไปที่บ่อน้ำเพื่อคลีนน้ำ แต่พอมันออกเดินก้อนหินในท้องก็กลิ้งไปมากระแทกกันส่งเสียงตังกุก ๆ กัก ๆ หมาป่าจึงร้องว่า "เสียงอะไรตั้งกุก กัก ๆ อิกอัก ๆ ออยู่ในห้อง เราติดว่าเป็นลูกแพะหกตัวแต่ไม่ร้องกล้ายังเป็นอะไรแข็ง ๆ นับร้อย"

เมื่อหมาปานามาถึงบ่อน้ำ ขณะที่หมาป่าก้มตัวลงไปเพื่อจะคลีนน้ำนั้น ก้อนหินในท้องเคลื่อนขยายไปมากทำให้หมาป่าเดินไม่สะดวก หมาป่าเสียหลักตกลงไปในน้ำ และจมน้ำตายไปอย่างอนาคต

เมื่อลูกแพะทึ่งใจเห็นเข้าก็ร้องมาดู แล้วร้องว่า "หมาป่าตายแล้ว หมาป่าตายแล้ว" แล้วก็กระโดดโผลตัวน้ำไปรอบ ๆ บ่อน้ำกับแม่แพะอย่างมีความสุข

7. แม่แพะทำอย่างไรกับหมาป่าที่กำลังนอนหลับ

8. คุณชอบหมาป่าเป็นอย่างไร

การจัดสิ่งช่วยเหลือความคิดรวบยอด
ด้วยภูมิเรื่องประกอบท้ายเรื่อง

คำชี้แจง

1. เมื่อนักเรียนได้รับเนื้อเรื่องไปแล้ว นักเรียนอ่านเพียงอ่านให้นักเรียนฟังคำสั่งจากครุ
2. ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจหากไม่เข้าใจ โปรดยกมือถือมันทิ้ง
3. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและแผนภูมิเรื่องที่อยู่ท้ายเรื่อง เพราจะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องดียิ่งขึ้น
4. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วนิยามทำความเข้าใจ กับเรื่องที่อ่าน
5. ใช้เวลาในการอ่าน ๒๕ นาที
6. หากนักเรียนอ่านจนก่อนเวลาที่กำหนดให้นักเรียนอ่านหนทาง จนกว่าจะหมดเวลา
7. หากครุบอกว่า “หมดเวลา” ให้นักเรียนส่งเขือเรื่องที่อ่าน ทันที

หมายไว้กับลูกแพะทึ่ง เจ๊ตติ๊ว

ครั้งหนึ่งมีแม่แพะตัวหนึ่ง มีลูกอุ้ยเจ็ดตัว แม่แพะรักลูกของมันตัวมาก เช่นเดียวกับแม่ทุกคนที่รักลูก วันหนึ่ง แม่แพะต้องการจะเข้าไปหาอาหาร มันจึงเรียกลูกทั้งเจ็ดเข้ามาแล้วพูดว่า "ลูกรักแม่จะเข้าไปในป่านะจ๊ะ อุ้ยกันดี ๆ ระหว่างนี้หรือวันต่อ อย่าปล่อยให้หมาป่าเข้ามา ถ้ามันหลุดเข้ามาได้ละก็มันจะจับลูกกินหมดไม่มีเหลือที่เดียว หมาป่ามันชอบปลอมตัวเที่ยวหลอกจับเด็กกิน แต่เราเก็บของสังเกตลักษณะของมันได้ดี หมาป่ามีเสียงแบบแห้ง และมีเท้าสีดำจำไว้บันทึก"

ลูกแพะทั้งเจ็ดก็ตอบว่า "แม่ที่รัก ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก พากเราจะรอดระวางอย่างดี" แม่แพะได้ขินเช่นนั้นก็สบายใจร้อง แมะ แมะ แล้วก็เดินออกไป

ต่อจากนั้นไม่ช้าไม่นาน ก็มีเสียงเคาะประตูหน้าบ้าน พร้อมกับเสียงพูดว่า "เปิดประตูหน่อย ลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย" แต่ลูกแพะจำได้ว่าเป็นเสียงของหมาป่า เพราจะเสียงที่พูดหัวและแบบแห้ง

"เราไม่เปิดประตูหรอก" ลูกแพะร้องตอบ "เรารู้ว่าเธอไม่ใช่แม่ของพากเรา แม่ของเรามีเสียงใส อ่อนโยนน่าฟัง แต่เสียงของเธอแบบหัวและหางจะเป็นหมาป่าแน่ ๆ" หมาป่าจึงเดินไปหาคนขายของ ไปซื้อชอล์กแท่งใหญ่มาแล้วก็กินชอล์กแท่งนั้นเข้าไปเพื่อให้เสียงใสขึ้น ครั้นแล้วมันก็กลับไปที่บ้านของแพะอีกครั้งหนึ่งไปเคาะประตูและร้องว่า "เปิดประตูหน่อยลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย"

แต่เนื่องจากหมาป่าขืนยกขาขึ้นไปเคาะอยู่ที่หน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นว่าเท้าของมันด่า ลูกแพะจึงตอบว่า "เราจะไม่เปิดประตูให้หรอก แม่ของเราเท่าไหร่ด้อยกว่านี้ เธอเป็นหมาป่าแน่ ๆ "

หมาป่าจึงวิ่งไปร้านขายชนมปัง มันพูดกับคนทำชนมปังว่า "ฉันเดินชนก้านท้าให้เท้าด่าไปหมด ช่วยเอาแป้งโรยที่ขาให้หน่อยเด้อ" คนทำชนมปังก็เอาแป้งที่กำลังผสมอยู่ทาให้กับเท้า แล้วหมาป่าก็วิ่งไปหาคนสีขาวอีกและพูดว่า "ช่วยเอาแป้งโรยที่เท้าให้หน่อย"

คนสีขาวคิดในใจว่า หมาป่าคงมีแผนการซึ่งร้ายยะไรสักอย่างเป็นแน่ จึงปฏิเสธหมาป่าจึงพูดว่า "ถ้าเชอนี้ก้า ฉันก็จะกินเธอเดียวแน่นะ" คนสีขาวกลัว จึงยอมเอาราแป้งโรยให้กับเท้าจนเท้าของหมาป่ากลایเป็นสีขาว

แล้วหมายปานตัวร้ายก็เดินกลับไปที่บ้านของลูกแพะอีกเป็นครั้งที่สาม มันเคยประชุพลากร้องว่า "เปิดประตูหน่อย แม่ทิรักของลูกกลับมาบ้านแล้ว มีของจากในปามาฝากลูก ๆ ทุกคน"

ลูกแพะร้องว่า "ไหน ยกเท้าขึ้นมาให้ดูหน่อยซิ เราจะได้รู้ว่าเชอเป็นแม่ของพากเราจริง ๆ หรือเปล่า" หมายปานจึงยกขาขึ้นเกะกะที่ขอบหน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นเท้า

สขาว ลูกแพะก็เชื่อว่าหมายปานพูดความจริงจังเปิดประตูให้ แต่ว่า ผู้ที่เดินเข้ามานี้คือหมายปาน

ลูกแพะตกใจพากวิงหน้าที่ช่อนตัวจากหมายปานตัวที่หนึ่งวิงไปช่อนได้ตีด้วยตัวที่สองวิงไปชูกได้เตียง ตัวที่สามไปอยู่ในเตาผิง ตัวที่สี่วิงไปอยู่ในครัว ตัวที่ห้าวิงเข้าไปอยู่ในตู้ ตัวที่หกไปช่อนอยู่ใต้อ่างล้างหน้า ตัวที่เจ็ดเข้าไปอยู่ในตู้นาฬิกาที่แขวนอยู่ที่ห้างฝ้า แต่หมายปานก็คันพบจนได้และจับกันทีละตัว ๆ ยกเว้นตัวเล็กที่สุดที่เข้าไปอยู่ในตู้นาฬิกาซึ่งหมายปานหาไม่เจอ เมื่อหมายปานกินอิ่มแล้วมันก็ออกไปนอนบนพื้นหก้าสีเขียวได้ตันไม่มีที่ทุ่งนาห้างนอก แล้วก็หลับไป

หลังจากนั้นไม่นานนัก แม่แพะก็กลับมาภักัน "ตายแล้ว นั่นขอไรกัน ประตูบ้านเปิดอ้าทึ่งอยู่ ตีด้วย เก้าอี้ ม้านั่ง ล้มระเนระนาด อ่างล้างหน้าก็แตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย หมอน ผ้าคลุมเตียงถูกดึงออกมากกระซุยกระจาด" แม่แพะเดินหาลูก ๆ แต่ก็ไม่พบลูกตัว แม่แพะร้องเรียกชื่อลูกทีละตัว ๆ แต่ก็ไม่มีเสียงตอบ

ในที่สุด เมื่อหมดแพะเดินมาถึงตรงที่ลูกคนสุดท้องช่อนอยู่ แม่แพะก็ได้ยินเสียงพูดคุยกัน ว่า "แม่ทิรัก ลูกช่อนอยู่ในตู้นาฬิกาจัง" แม่แพะจึงช่วยเอาลูกออกมารักแพะเล่าให้ฟังว่าหมายปานเข้ามาจับพี่ ๆ กินหมดแล้ว

ในที่สุด ด้วยความเครียดมาก แม่แพะก็เดินออกไปห้างนอก ลูกแพะวิงตามออกไปตัวย เนื่องเดินมาถึงทุ่งนา ทิ่งสองก้าหันหมายปานนองกรณ์เสียงดังสนั่นอยู่ใต้ต้นไม้ แม่แพะจึงเดินเข้าไปพิจารณาดูรอบ ๆ ตัวหมายปานไกล ๆ ทุกด้าน

แม่แพะเห็นว่าท้องที่ป่องแบบประชิดหัวป้านเคลื่อนไหวขึ้น ๆ ลง ๆ มีอะไรกระดูกกระติกอยู่ข้างใน แม่แพะคิดใจไว้ว่า "นี่หมายความว่าลูก ๆ ของฉันที่หมาป่าเชมือบเข้าไปแทนข้าวเย็นยังมีชีวิตอยู่อย่างนั้นหรือ" แม่แพะจึงให้ลูกแพะวิ่งไปเอากรรไกรเข้มและด้ายที่บ้าน เมื่อได้มาแล้วแม่แพะก็จัดแจงผ่าท้องหมาป่า แม่แพะผ่าไปได้ซึ้งไม่ทันไรก็มีหัวของลูกแพะพลอยอกมา พอผ่าต่อไป ลูกแพะก็กระโดดออกมากีลังตัว ๆ จนครับหมดหึงหกตัว ทุกตัวยังมีชีวิตอยู่ ไม่ได้รับบาดเจ็บเลย เพราหมาป่าจะกลับกลืนเข้าไปทึ่งตัวโดยไม่ได้เดี้ยว แม่แพะและลูกแพะต่างดีใจ มีความสุขลูกแพะกระโดดไปรอบ ๆ แม่อย่างดีอกดีใจ

แม่แพะพูดว่า "ลูก ๆ รับไปหา ก้อนหินมาให้แม่เริ่ง แม่จะเอามาใช้ในท้องของเจ้าหมาป่าตัวร้ายชนะที่มันยังนอนหลับอยู่นี่" ลูกแพะจึงวิ่งไปเก็บก้อนหินมาใส่ในท้องหมาป่า ใช้มากที่สุดเท่าที่จะใช้ได้ เสร็จแล้วแม่แพะก็จัดการเย็บท้องหมาป่าปิดเข้าเหมือนเดิมอย่างรวดเร็วโดยไม่ให้หมาป่ารู้สึกตัว ปรากฏว่าหมาป่านอนหลับไม่กระดูกกระติกเลย

เมื่อหมาปานอนอิ่มแล้ว มันก็ลุกขึ้น แต่เนื่องจากก้อนหินในท้องทำให้กระหายน้ำมากหมาป่าจึงเดินไปที่บ่อน้ำเพื่อดื่มน้ำ แต่พอหมันออกเดินก้อนหินในท้องก็กลิ้งไปมากระแทกกันส่งเสียงดังกุก ๆ กัก ๆ หมาป่าจึงร้องว่า "เสียงอะไรดังกุก กัก ๆ อิกอัก ๆ อยู่ในท้อง เราติดว่าเป็นลูกแพะหกตัวแต่ไม่นับจังกล้ายเป็นอะไรแล้ว ๆ นั่นร้อข"

เมื่อหมาปาน้ำถึงบ่อน้ำ แพะที่หมาป่าก้มตัวลงไปเพื่อจะดื่มน้ำนั้น ก้อนหินในท้อง

เคลื่อนข้ายาวไปมาทำให้หมาป่าเดินไม่สะดวก หมาป่าเสียหลักตกลงไปในบ่อและจมน้ำตายไปอย่างอนาคต

เมื่อลูกแพะหึ้งเจ็ดเห็นเข้าก็วิงมาดู แล้วร้องว่า "หมาป่าตายแล้ว หมาป่าตายแล้ว" แล้วก็กระโดดโผลเดันไปรอบ ๆ บ่อน้ำกับแม่แพะอย่างมีความสุข

ก้ามนิเรื่องตัวละครที่สำคัญ

1. หมาป่า
2. ลูกแพะ
3. แม่แพะ
4. กบนำชนมปีชง
5. กบสีขาว

เวลา

เวลาใดก็ได้

สถานที่

ที่ไหนก็ตาม

เหตุการณ์ก้าง ๆ ที่เกิดขึ้น

หมาป่าต้องการที่จะกินลูกแพะเป็นอาหาร หมาป่ามองหาอาหารที่จะหาให้กิน ก็จะทำให้ลูกแพะเปิดปากดูบ้าน เพื่อสำรวจจะได้เข้าไปในบ้านและรับลูกแพะไว้เป็นตัวครึ่งแรกถ้าหากยังไม่แพะ ครึ่งที่สองเมื่อแพะเป็นมื้ออาหาร ก้าวเดียว กู้ เป็นสีขาว

การจบเรื่อง

หมาป่าสามารถหยอดลูกแพะทิ้งไว้ด้วยตัวเองแล้ว เดินกลับบ้านไป แต่ลูกแพะกลับเป็นอาหาร แต่เมื่อฟังสามารถกล่าวได้

ผลลัพธ์ที่ได้

1. ทำให้ตัวเอง ทำร้ายตัวเอง
2. ไม่ควรเชื่ออะไรจ้าว ๆ จากคนแปลกหน้า

เรื่อง หมายปานกับลูกแพะทึ้งเจ็ต

เนื้อเรื่องที่ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเหลือ
ความคิดรวบยอด

คำชี้แจง

1. เมื่อนักเรียนได้รับเนื้อเรื่องไปแล้ว นักเรียนอย่าเพิ่งอ่านให้บังเอิญหรือฟังคำลับจากครู
2. ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจหากไม่เข้าใจ โปรดยกมือขึ้นทันที
3. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วพยายามทิ้งความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านให้ดีที่สุด
4. ใช้เวลาในการอ่าน ๒๕ นาที
5. หากนักเรียนอ่านจบก่อนเวลาที่กำหนด ให้นักเรียนอ่านบทหวานกว่าจะหมดเวลา
6. หากครูบอกว่า “หมดเวลา” ให้นักเรียนส่งเนื้อเรื่องที่อ่านทันที

หมายเหตุ: หมายความว่า กับลูกแพะทึ่ง จี๊ดจ๊ด

ครั้งหนึ่งมีแม่แพะตัวหนึ่ง มีลูกอยู่เจ็ดตัว แม่แพะรักลูกของมันตัวมาก เช่นเดียวกับ
แม่ทุกคนที่รักลูก วันหนึ่ง แม่แพะต้องการจะเข้าไปหาอาหาร มันจึงเรียกลูกทั้งเจ็ดเข้า
มาแล้วพูดว่า "ลูกรักแม่จะเข้าไปในป่านะจ๊ะ ออยกันดี ๆ ระวังเนื้อร่างด้วย อย่าไปล่ออչ
ให้หมาป่าเข้ามา ถ้ามันหลุดเข้ามาได้ละก็มันจะจับลูกกินหมดไม่มีเหลือก็เดียว หมาป่ามัน
ชอบปลอมตัวเที่ยวหลอกจับเด็กกิน แต่เราเก็บเศษเกตลักษณะของมันได้คือ หมาป่ามีเสียง
หายหงส์ และมีหัวสีด้วงจ้ำไว้บนหัวจี้"

ลูกแพะทั้งเจ็ดกํตอบว่า "แม่ที่รัก ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก พากเราจะระมัดระวัง
อย่างดี" แม่แพะได้ยินเช่นนั้นก็สบายใจร้อง แมะ แมะ แล้วก็เดินออกไป

ต่อจากนั้นไม่ช้าไม่นาน ก็มีเสียงเคาะประตูหน้าบ้าน พร้อมกับเสียงพูดว่า "เปิดประตูหน่อย ลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว นี้ของมาฝากลูกกุญแจด้วย" แต่ลูกแพะจำได้ว่าเป็นเสียงของหมาป่า เพราะเสียงที่พูดหัวเราะแบบนี้

"เราไม่เปิดประตูห้อง" ลูกแพะร้องตอบ "เราดูว่าเชอไม่ใช่แม่ของพากเรา
แม่ของเรามีเสียงใส อ่อนโยนน่าฟัง แต่เสียงของเชอแบบหัวเชือเป็นหมาป่าแน่ ๆ "
หมาป่าจึงเดินไปหาคนขายของ ไปซื้อชอล์กที่งาใหญ่มาแล้วก็กินชอล์กแท่งนั้นเข้าไป
เพื่อให้เสียงใสขึ้น ครั้นแล้วมันก็กลับไปที่บ้านของแพะอีกครั้งหนึ่งไปเดาะประตูและร้อง
ว่า "เปิดประตูหน่อยลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย"

แต่เนื่องจากหมาป่าขึ้นยกขาขึ้นไปเกาะอยู่ที่หน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นว่าเท้าของมันตัว ลูกแพะจึงตอบว่า "เราจะไม่เปิดประตูให้หราอีก แม้ช่องเราเท้าไม่ต่ออย่างนั้น เชอเป็นหมาป่าแน่ ๆ "

หมายปร้อววิงไบร้านขายข้มปิ้ง มันพุดกับคนทำข้มปิ้งว่า "ฉันเดินชนถ่านทำไฟเท้าค่าไบ่หมด ช่วยเอาแบงค์ไปซื้อให้หน่อยเกิด" คนทำข้มปิ้งก็เอาแบงค์ที่กำลังผสมอยู่หาน้ำเท้า แล้วหมายปร้อววิงไบหัดนสืบ้าวอีกและพูดว่า "ช่วยเอาแบงค์รายที่เท้าให้หน่อย"

คนสืบ้าวคิดใจว่า หมาป่าคงมีแผนการสืบเร้ายังไงสักอย่างเป็นแน่ จึงปฏิเสธ
หมาป่าจึงพูดว่า “ถ้าเชอไม่ทำ ฉันก็จะกินเชอเดียวันนั้น” คนสืบ้าวกลัว จึงยอมเอารถเป็น
รอยให้ที่เก้าจันเก้าของหมาป่ากล้ายเป็นสืบ้า

แล้วหมายปานตัวร้ายก็เดินกลับไปที่บ้านของลูกแพะอีก เป็นครั้งที่สาม มันเคยประคุพลากร้องว่า "เปิดประตูหน่อย แม่ที่รักของลูกกลับมาบ้านแล้ว มีของจากในป่ามาฝากลูก ๆ ทุกคน"

ลูกแพะร้องว่า "ไหน ยกเท้าขึ้นมาให้ดูหน่อยซิ เราจะได้รู้ว่าเชօเป็นแม่ของพวงเรاجرิง ๆ หรือเปล่า" หมายปานจึงยกขาขึ้นเกาๆ ก็ขอบหน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นเท้า

สืขาว ลูกแพะก็เชื่อว่าหมายปานพูดความจริงจริง เปิดประตูให้ แต่ว่า ผู้ที่เดินเข้ามาคือหมายปาน

ลูกแพะตกใจพากันวิงหนีหานี้หานี้ช่อนตัวจากหมายปานตัวที่หนึ่งวิงไบช่อนได้ตีะตัวที่สองวิงไบชูกได้เตียง ตัวที่สามไบปอยู่ในเตาไฟ ตัวที่สี่วิงไบปอยู่ในครัว ตัวที่ห้าวิงเข้าไบปอยู่ในตู้ ตัวที่หกไบช่อนอยู่ใต้อ่างล้างหน้า ตัวที่เจ็ดเข้าไบปอยู่ในตู้นาฬิกาที่แขวนอยู่ที่ห้างยา แต่หมายปานก็คืนพบจนได้และจับกินก็ลงทะเบ ฯ ยกเว้นตัวเล็กที่สุดที่เข้าไบปอยู่ในตู้นาฬิกาซึ่งหมายปานหาไม่เจอก เมื่อหมายปานกินอิ่มแล้วมันก็ออกไบปอนบนบนฟันหัญสีเชียวได้ตันไม่มีกุ้งนาห้างนอก แล้วก็หลับไบ

หลังจากนั้นไม่นานนัก แม่แพะก็กลับมาบ้าน "ตายแล้ว นี่น้อะไรกัน ประตูบ้านเปิดอ้าทึ้งอยู่ ๔๕๖ เก้าอี้ ม้านั่ง ล้มระเนระนาด อ่างล้างหน้าก็แตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย หมอน ผ้าคลุมเตียงลูกดึงออกมากกระซุยกระจาด" แม่แพะเดินหาลูก ๆ แต่ก็ไม่พบสักตัว แม่แพะร้องเรียกชื่อลูกที่ลงทะเบ ฯ แต่ก็ไม่มีเสียงตอบ

ในที่สุด เมื่อแม่แพะเดินมาถึงตรงที่ลูกคนสุดท้องช่อนอยู่ แม่แพะก็ได้ยินเสียงพูดคุยกันว่า "แม่ที่รัก ลูกช่อนอยู่ในตู้นาฬิกาจัง" แม่แพะจึงช่วยเอาลูกออกมากลับแพะเล่าให้แม่ฟังว่าหมายปานเข้ามาจับพี่ ๆ กินหมดแล้ว

ในที่สุด ตัวของความเสร้ำสะก แม่แพะก็เดินออกไบปห้างนอก ลูกแพะวิงตามออกไบด้วย เมื่อเดินมาถึงทุ่นนา ทึ้งสองก็เห็นหมายปานนอนกรนเสียงตังสนั่นอยู่ใต้ตันไม้ แม่แพะจึงเดินเข้าไปพิจารณาดูรอบ ๆ ตัวหมายปานไกลี ๆ ทุกตัวน

แม่แพะเห็นว่าท้องที่ป่องແກบจะปริของหมาป่านั้นเคลื่อนไหวขึ้น ๆ ลง ๆ มีอะไรมากะดูกกระดิกอยู่ข้างใน แม่แพะคิดในใจว่า “นี่หมายความว่าลูก ๆ ของฉันที่หมาป่าเขมือบเข้าไปแนบช้าวเย็นยังมีชีวิตอยู่อย่างนั้นหรือ” แม่แพะจึงให้ลูกแพะวิ่งไปเอากรรไกรเชื้มและถ่ายที่ม้าน เนื่องได้มานแล้วแม่แพะก็จัดแจงผ้าท้องหมาป่า แม่แพะผ่านไปได้ยังไม่ทันไรก็มีหัวของลูกแพะโผล้ออกมา พอดีต่อไป ลูกแพะก็กระโดดออกจากม้าทีละตัว ๆ จนครบหมดทั้งหมด ทุกตัวซึ้งมีชีวิตอยู่ ไฝ่ได้รับบาดเจ็บเล็ก เผรายหมาป่าจะกละกลืนเข้าไปทั้งตัวโดยไม่ได้เด็ดขาด แม่แพะและลูกแพะต่างดีใจ มีความสุขลูกแพะกระโดดไปรอด ฯ แม่ขอร่วมดือกดีใจ

แม่แพะพูดว่า “ลูก ๆ รับไปหาก้อนหินมาให้แม่เร็ว แม่จะเอามาใช้สีในท้องของเจ้าหมาป่าตัวร้ายขณะที่มันยังนอนหลับอยู่นี้” ลูกแพะจึงวิ่งไปเก็บก้อนหินมาใช้สีในท้องหมาป่า ใช้มากที่สุดเท่าที่จะใช้ได้ เสร็จแล้วแม่แพะก็จัดการเย็บท้องหมาป่าปิดเข้ามาเนื่องเดิมอย่างรวดเร็วโดยไม่ให้หมาป่ารู้สึกตัว ปรากฏว่าหมาป่านอนหลับไม่กระดูกกระดิกเลย

เมื่อหมาป่านอนอิ่มแล้ว มันก็ลุกขึ้น แต่เนื่องจากก้อนหินที่อยู่ในท้องทำให้กระหายน้ำมากหมาป่าจึงเดินไปที่บ่อน้ำเพื่อคลีมน้ำ แต่พอมันออกเดินก้อนหินในท้องก็หลังไปมากระแทกกันสั่งเสียงดังกุก ๆ ก็ ก็ ๆ หมาป่าจึงร้องว่า “เสียงอะไรดังกุก กุก ก็ ๆ อิกอิก ๆอุ๊นท้อง เรายอดว่าเป็นลูกแพะหากตัวแต่ไม่ฉันจึงกลัวเป็นอย่างไรแล้ว ฯ นับร้อย”

เมื่อหมาปาน้ำถึงบ่อน้ำ ขณะที่หมาป่าก้มตัวลงไปเพื่อจะคลีมน้ำนั้น ก้อนหินในท้อง

เคลื่อนข้ายไปมาทำให้หมาป่าเดินไม่สะดวก หมาป่าเลือหลักตกลงไปในบ่อและจมน้ำตายไปอย่างอนาคต

เมื่อลูกแพะทึ่งใจเห็นเข้าก็วิงมาดู แล้วร้องว่า “หมาป่าตายแล้ว หมาป่าตายแล้ว” “แล้วก็กระโดดโผล่เต็นไปรอด ฯ บ่อน้ำกับแม่แพะอย่างมีความสุข

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

เรื่องที่ 1 ตีดะ ล่า และไม้เท้าวิเศษ

แบบทดสอบนี้กังหนด 10 ข้อ 10 คะแนน เวลา 15 นาที

ทำเครื่องหมาย X ทับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. มิตาของ ผอม อ้วนและบาง มีอาชีพอย่างไร

- ก. ช่างตัดรองเท้า
- ข. ช่างตัดเสื้อ
- ค. ช่างไข้
- ง. พ่อค้าขายเสื้อผ้า

2. เจ้าผอม อ้วนและเจ้าบางได้มารักกับ

"โรงราม" แห่งหนึ่ง ค่าที่มีดีเส้นได้

มีความหมายตรงกับข้อใด

- ก. สถานที่รับประทานอาหาร
- ข. สถานที่พักของคนเดินทาง
- ค. สถานที่ขายของชำลิข้องคนเดินทาง
- ง. สถานที่ท่องเที่ยว

3. ตีดะที่ผอมได้รับมีคุณสมบัติที่แตกต่างกับตีดะ

ที่ว่า ๆ ไปอย่างไร

- ก. ให้อาหารและเครื่องดื่มตามต้องการ
- ข. เป็นเครื่องกำมังในการต่อสู้
- ค. สามารถเป็นทรัพย์เงินทองได้
- ง. มีความสวยงามเป็นพิเศษ

4. ตีดะของเจ้าของโรงรามมีลักษณะอย่างไร

- ก. หัวด้วยฟันหักห้ามไม่ได้
- ข. สามารถสั่งเครื่องดื่มได้
- ค. ไม่สามารถใช้กำมังอาวุธ
- ง. สั่งอาหารที่ต้องการไม่ได้

5. เพราະເທຸກ ເຈັນອຸນຈົງຮມັດຮາຍວັງຮັກນາໄຕ້ເລັກ ໆ
ເປັນອ່າງດີ

- ກ. ນ້າງແຫ່ງ
- ຂ. ຫິຮາຄາຍພະ
- ຄ. ເປັນຂອງເກົ່າແກ່
- ງ. ພຶກວາຍຈາກເປັນໄລສ

6. ເຈັນອຸນຈົງຮມັດຮັກນາໄຕ້ອ່າງໃຫ້ພອນນີ້
ຮອງວິເສດ

- ກ. ເພຣາະພອນຝາກໃກ້ດຸແລອ່າງດີ
- ຂ. ເພຣາະພອນເປັນຄົນບອກເອງ
- ຄ. ເພຣາະເຂາເຫັນດ້ວຍຕົວເອງ
- ງ. ເພຣາະພອນໄມ່ຈໍາຍຄໍາອາຫາຮ

7. ອັນໄດ້ຮັບສິ່ງໃດເປັນຂອງຮາງວັດ

- ກ. ຄືເກົ່າວິເສດ
- ຂ. ຂີ້ວິເສດ
- ຄ. ລາວິເສດ
- ງ. ຕະເກີຍງວິເສດ

8. ແຫຼຸກາກົນໃນຂ້ອໄດເກີດເຫັນຫັ້ງເຫຼຸກາກົນ
ອື່ນ ໆ

- ກ. ອັນພັກທ່ຽງແຮມທີ່ພອມເຕີຍພັກ
- ຂ. ສ້າຍຮ່າງເລັກຮັບອັນເຫຼົາກໍາງານ
- ຄ. ສ້າຍຮ່າງເລັກໃຫ້ລາເປັນຮາງວັດ
- ງ. ອັນອອກພາຈູກວິຊາຍດ້ວຍຕົວເອງ

9. ເນື້ອເຈັນອຸນຈົງຮມັດວ່າ ຊ້າຍລັນທີ ມັນຈະນ່າ
ລັນຕາຍອູ້ແລ້ວ ລັນຈະຄື່ນຂອງວິເສດໃຫ້ກິ່ງໜົດ
ຂ້ອໄດສຽບໄດ້ຖຸກຕ້ອງທີ່ສຸດ

- ກ. ເຈັນອຸນຈົງຮມັດກໍາລັງຂອງຮ້ອງ
- ຂ. ເຈັນອຸນຈົງຮມັດອອກອຸນຍາຍ
- ຄ. ເຈັນອຸນຈົງຮມັດກໍາລັງອອກຄໍາສິ່ງ
- ງ. ເຈັນອຸນຈົງຮມັດກໍາລັງອອັບາຍຄວາມ

10. ผลที่เกิดกับเจ้าของrogramในตอนท้าย

ตรงกับสภาวะชิตในช้อด

ก. ชื่อกินไม่หมดคงกินไม่นาน

ข. รัวหายลืมครอบ

ค กินบุนร้อนห้อง

ง. ตีปลาหน้าใช้

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

เรื่องที่ 2 เจ้าจารกน่ารัก

ข้อสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ 10 คะแนน เวลา 15 นาที

ทำเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใด ไม่ใช่ ลักษณะของพ่อค้าผู้คนนี้

- ก. มีบ้านที่ใหญ่มาก
- ข. มีสวนที่สวยและใหญ่
- ค. มีบ้านตั้งอยู่ในเมืองใหญ่
- ง. ใช้พื้นที่ส่วนหนึ่งเป็นที่ปลูกข้าวฟ่าง

2. พ่อค้าผู้มั่งคั่ง ตรงกับความหมายในข้อใด

- ก. ผู้ที่มีกิจการว่างหว่าง
- ข. ผู้ที่มีบริเวณบ้านที่กว้าง
- ค. ผู้ที่มีทรัพย์สมบัติมาก
- ง. ผู้ที่มีอำนาจมาก

3. พ่อค้าเรียกลูก ๆ ทั้งสามมาพูด เพื่อ

บุคคลประสงค์ในข้อใดถูกที่สุด

- ก. เพื่อสืบช่วยวิชาฟ่างถูกชนโดย
- ข. เพื่อจัดเตรียมผ้าส่วน
- ค. เพื่อช่วยกันจับห้อง
- ง. เพื่อช่วยกันลงโทษชนโดยที่จับได้

4. การก้มสตอฟ้าเตรียมเป็นและกระสุนพร้อมทั้งครบ

แสดงว่าเขามีคุณสมบัติตรงกับข้อใดมากที่สุด

- ก. ความกระตือรือร้น
- ข. ความรับผิดชอบ
- ค. ความกล้าหาญ
- ง. ความพร้อม

5. เนื่องมีการเพี้ยนเสียงสันทิยาฟ่างถูกต้องไปอีก
เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น เพราะข้อใดมากที่สุด
 ก. ความอ่อนแอด
 ข. การอนหนับ
 ค. ความรับผิดชอบสูง
 ง. ความบกพร่องต่อหน้าที่
6. ข้อความในข้อใดที่กล่าวว่ามี
 ก. อิสามาแอลได้ม้าเป็นรางวัล
 ข. อิสามาแอลแปลกดใจที่ขอนขายเป็นม้า
 ค. อิสามาแอลตั้งชื่อร่างลูกม้าว่า "จูร"
 ง. อิสามาแอลให้ฟ่อชื่อลูกม้าที่ชื่อ "จูร"
7. เพราฯเหตุใดอิสามาแอลมีเวลาอนอึดค่อนคืน
 ก. เพราฯเข้าจับข้อมือได้เร็ว
 ข. ไม่มีการมาขยยข้าวฟ่าง
 ค. ความอ่อนเพลีย
 ง. อาการทรมาน
8. อิสามาแอลเรียกม้าตัวนี้ว่า
 "จูร" เพราฯเหตุผลในข้อใด
 ก. เพราฯเข้าไปขอนขายมั่นมา
 ข. เพราฯมั่นขอมขอข้าวฟ่าง
 ค. เพราฯมั่นเป็นม้าประหลาด
 ง. เพราฯมั่นเป็นม้าของจูร
9. "เจ้าตัวดี ทำไรมั่นหนี้จากฉันໄປไปเลือย"
 ข้อความนี้ หมายถึงใครกับใคร
 ก. อิสามาแอลพูดกับ "จูร"
 ข. อิสามาแอลพูดกับ เจ้าหมูง
 ค. เจ้าหมูงพูดกับ คนใช้
 ง. เจ้าหมูงพูดกับ "จูร"

10. มุสกอบฟ้าและยาหมาดีวิชีการอ่อนแรง
ไร้ที่จะไม่ใช้ม้าลืนดัม
- ก. ชื่อม้าที่หนุ่มและแข็งแรง
  - ข. ทำแกือกม้าด้วยตาบู
  - ค. ร่ม้าที่ชื่อเจ้าจาร
  - ง. ร่ม้าที่มีลักษณะคล้ายจาร

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง

เรื่องที่ 3 หมาป่ากับลูกแพะทั้งเจ็ด

แบบทดสอบนี้กังวล 10 ข้อ 10 คะแนน เวลา 15 นาที
ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

คำศัพด์ อ่านพื้นความแล้วตอบค่าความ

1. การที่แม่แพะเรียกลูก ๆ มาเตือนให้รีบวังเนื่องตัวแสดงว่าแม่แพะค่านึงถึงเรื่องใด
  - ก. ความระมัดระวัง
  - ข. การเชือฟัง
  - ค. ความปลดภัย
  - ง. ความมีระเบียบ
2. ข้อใดเป็นลักษณะตามธรรมชาติของหมาป่า
  - ก. กินพืชเป็นอาหาร
  - ข. กินเนื้อสัตว์เป็นอาหาร
  - ค. ชอบรังแกสัตว์ที่เล็กกว่า
  - ง. ชอบปลอมตัวเป็นสัตว์อื่น
3. การที่ลูกแพะไม่เปิดประตูให้หมาปานิ่งลงและนั่งนักเรียนคิดว่าเป็นพระสาเหตุในข้อใด
  - ก. เพราะเห็นชาสีขาว
  - ข. เพราะได้ยินเสียงแหบทึ้ง
  - ค. เพราะแม่สิงไห้รีบวังหมาป่า
  - ง. เพราะแม่สิงไม่ให้เปิดประตู
4. เมื่อลูกแพะตอบว่าแม่ไม่ต้องเป็นห่วง การพูดเช่นนี้แสดงว่าผู้พูดมีลักษณะ
  - ก. ประมาท
  - ข. อวดเก่ง
  - ค. มีวินัย
  - ง. เชือฟัง

5. หมายปืนหาวิธีการทำเสียงให้สอดคล้องกับ
 ก. ตัดเสียงไว้ให้แหลม
 ข. ฝึกทำเสียงให้ดีดล้าบแพะ
 ค. กินน้ำมันปีน
 ง. กินชอล์ก
6. “ถ้าเชื่อไม่ท่าลังก็จะดีใจเชื่อ” ภาระใดในลักษณะนี้
 ตรงกับข้อใด
 ก. การสอนใจ
 ข. การท้าทาย
 ค. การอวดดี
 ง. การซึ่งกันและกัน
7. เมื่อตนมีเพียงแค่ช้อนน้ำเกลย์ว่า ใช่จะเก้าอี้ล้มราษฎร์นั่นไง
 แต่เมษย์มีตัวเองรู้สึกอย่างไร
 ก. อกใจ กลัว
 ข. เสียใจ สงสัย
 ค. อกใจ เสียใจ
 ง. อกใจ สงสัย
8. ตนมีข้อดีตรงกับข้อใด
 ก. ดี
 ข. ชอบ
 ค. กิน
 ง. ดีอยู่
9. สีครัวปะยางเกิดที่จังหวัดใดในพวงเดือยกับหมายปืน
 ก. แพร
 ข. ม้า
 ค. เสือ
 ง. จระเข้

10. "อย่าไว้ใจทางอื่นวางแผน จะจนใจเอง"

ถ้ากล่าวว่านี่น่าจะตรงกับการกระทำของใคร
มากที่สุด

ก. หมายปืน

ข. แม่แพะ

ค. ลูกแพะ

ง. คนสืบทอด